

Äktenskap och sexuella förbindelser

Dessa lagar har den klart största omfattningen, brott mot dessa straffas också hårt. Det äktenskapliga förbundet är det starkaste förbund Gud inrättat bland människor. Det har många gemensamma drag med de förbund Gud slutit med människorna. Saknar människorna respekt för äktenskapsförbundet mellan människor börjar de också bete sig likadant mot Guds förbund med dem - trolös avfällighet. Det sexuella är något mycket fint Gud skapat oss med. Därför skall det hanteras varsamt. Därför är djävulen så intresserad av att pervertera till max på detta område. Gud vill åter med de hårda straffen minimera skadan och lidandet för folket.

Svägeräktenskap

Denna föreskrift finns för att upprätthålla släkterna i Israel, att ingen släkt skall bli utplånad.

När bröder bo tillsammans, och en av dem dör barnlös, då skall den dödes hustru icke gifta sig med någon främmande man utom slakten; hennes svåger skall gå in till henne och taga henne till hustru, och så äkta henne i sin broders ställe. Och den förste son hon föder skall upptaga den döde broderns namn, för att dennes namn icke må utplånas ur Israel. Men om mannen icke vill taga sin svägerska till äkta, så skall svägerskan gå upp i porten, till de äldste, och säga: Min svåger vägrar att upprätthålla sin broders namn i Israel; han vill icke äkta mig i sin broders ställe.» Då skola de äldste i staden där han bor kalla honom till sig och tala med honom. Om han då står fast och säger: »Jag vill icke taga henne till äkta», så skall hans svägerska träda fram till honom inför de äldstes ögon och draga skon av hans fot och spotta honom i ansiktet och betyga och säga: »Så gör man med den man som icke vill uppbygga sin broders hus.» Och hans hus skall sedan i Israel heta »den barfotades hus».

Främmande kvinnor

10. Om HERREN, din Gud, när du drager ut i krig mot dina fiender, giver dem i din hand, så att du tager fångar,
11. och du då bland fångarna får se någon skön kvinna som du fäster dig vid, och som du vill taga till hustru åt dig,
12. så skall du föra henne in i ditt hus, och hon skall raka sitt huvud och ansa sina naglar.
13. Och hon skall lägga av de kläder hon bar såsom fånge och skall bo i ditt hus och få begråta sin fader och sin moder en månads tid; därefter må du gå in till henne och äkta henne, så att hon bliver din hustru.
14. Och om du sedan icke mer finner behag i henne, så må du låta henne gå vart hon vill; du får icke sälja henne för penningar. Du får icke heller behandla henne såsom trälinna, då du nu har kränkt henne. (5 Mos 21:10-14)

Förbud mot horor

Du skall inte ohelga din dotter med att låta henne bliva en sköka, på det att landet inte må förfalla i skökoväsande och bliva uppfyllt av skändlighet. (3 Mos 19:29)

17. Ingen tempeltärna (kvinnlig prostituerad) skall finnas bland Israels döttrar, och ingen tempelbolare (manlig prostituerad) bland Israels söner.
18. Du skall icke bära skökolön och hundpenningar in i HERRENS, din Guds, hus, till gäldande av något löfte; ty det ena som det andra är en styggelse för HERREN, din Gud. (5 Mos 23:17-18)

Nära släktskapsförhållanden, Incest

Faders hustru

Om någon ligger hos sin faders hustru så blottar han sin faders blygd, de ska båda straffas med döden, blodskuld låder vid dem. (3 Mos 20:11)

Ingen skall taga sin faders hustru och lyfta på sin faders täcke. (5 Mos 22:30)

Förbannad vare den som ligger hos sin faders hustru, ty han lyfter på sin faders täcke. Och allt folket skall säga: »Amen.» (5 Mos 27:20)

Svärdotter

Om någon ligger hos sin svärdotter, så ska de båda straffas med döden, de har bedrivit en vederstygglighet (perversion), blodskuld låder vid dem. (3 Mos 20:12)

Svärmor

Förbannad vare den som ligger hos sin svärmoder. Och allt folket skall säga: »Amen.» (5 Mos 27:23)

Samtidigt mor och dotter

Om någon till hustru tar en kvinna och samtidigt hennes mor ska de alla brännas upp i eld för att någon skändlighet inte ska finnas hos er (3 Mos 20:14)

Lagen Sammanställning

Syster, halvsystem

Om någon tar till hustru sin syster, sin faders dotter eller sin moders dotter så är det en skamlig gärning och de ska utrotas inför sitt folks ögon. (3 Mos 20:17)

Förbannad vare den som ligger hos sin syster, sin faders dotter eller sin moders dotter. Och allt folket skall säga: »Amen.» (5 Mos 27:22)

Mor, far, syster

Du ska inte blotta din moders, systers eller faders systers blygd. De kommer att bära på missgärning. (3 Mos 20:19)

Farbroders hustru

Om någon ligger hos sin farbroders hustru kommer de att bära på synd, barnlösa skall de dö. (3 Mos 20:20)

Broders hustru

Om någon tar sin broders hustru så är det en oren gärning, han blottar då sin broders blygd, barnlösa skall de bli. (3 Mos 20:21)

Förbud mot sex under kvinnans mensperiod

Du skall inte komma vid en kvinna och blotta hennes blygd när hon är oren under sin månadsrening. (3 Mos 18:19)

Om någon ligger hos en kvinna som har sin månadsrening så ska de båda utrotas ur sitt folk. (3 Mos 20:18)

Homosexualitet

Du ska inte ligga hos en man såsom man ligger hos en kvinna, det är en styggelse. (3 Mos 18:22)

Om en man ligger hos en annan man såsom man ligger hos en kvinna så gör de båda en styggelse, de ska straffas med döden, blodskuld låder vid dem. (3 Mos 20:13)

Transsexuellt beteende

En kvinna skall icke bära vad till en man hör, ej heller skall en man sätta på sig kvinnokläder; ty var och en som så gör är en styggelse för HERREN, din Gud. (5 Mos 22:5)

Sex med djur

Du ska inte beblanda dig med något djur, så att du genom detta blir oren. Och ingen kvinna ska ha något att skaffa med något djur, så att hon beblandar sig därmed, det är en vederstygglighet. (3 Mos 18:23)

Var och en som beblandar sig med något djur han ska **straffas med döden**. (2 Mos 22:19)

Om en man eller en kvinna beblandar sig med något djur så ska han/hon straffas med döden och djuret ska ni döda. (3 Mos 20:15)

Förbannad vare den som beblandar sig med något djur Och allt folket skall säga: »Amen.» (5 Mos 27:21)

Äktenskapsbrott, sex innan äktenskap

Du skall inte begå äktenskapsbrott. (2 Mos 20:14; 5 Mos 5:18)

Du skall icke heller hava begärelse till din nästas hustru. (5 Mos 5:21)

Förföra en jungfru

Om någon förför en jungfru, som inte är trolovad och ligger med henne så skall han ge brudgåva för henne och ta henne till hustru. Vägrar hennes fader att ge henne åt honom då skall han böta en så stor summa som man brukar ge i brudgåva för en jungfru. (2 Mos 22:16)

28. Om däremot en man träffar en jungfru som icke är trolovad, och han tager fatt henne och lägrar henne, och de ertappas,

29. så skall mannen som lägrade flickan giva åt flickans fader femtio siklar silver och taga henne själv till sin hustru, därför att han har kränkt henne; han får icke skilja sig från henne, så länge han lever. (5 Mos 22:13-29)

Äktenskapsbrott med trolovad

Om någon låg med en kvinna som var trolovad betraktades det som ett ännu värre brott än vanligt äktenskapsbrott (se JNT jungfrufödelsen)

23. Om en jungfru är trolovad med en man, och en annan man träffar henne i staden och lägrar henne,
24. så skolen I föra dem båda ut till stadens port och stena dem till döds, flickan, därför att hon icke ropade på hjälp i staden, och mannen, därför att han kränkte en annans trolovade: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.
25. Men om det var ute på marken som mannen träffade den trolovade flickan, och han där tog henne med våld och lägrade henne, så skall mannen som lägrade henne ensam dö.
26. Men flickan skall du icke göra något, flickan har icke begått någon synd som förtjänar döden; utan det är med denna sak, såsom när en man överfaller en annan och dräper honom.
27. Ty då det var ute på marken som han träffade den trolovade flickan, kan hon hava ropat, utan att någon fanns där, som kunde frälsa henne. (5 Mos 22:23-27)

Äktenskapsbrott med annan mans hustru

Om någon begår äktenskapsbrott med en annan mans hustru, om han begår äktenskapsbrott med sin nästas hustru, så ska de straffas med döden, både mannen och kvinnan. (3 Mos 20:10)

22. Om en man ertappas med att ligga hos en kvinna som är en annan mans äkta hustru, så skola båda dö, både mannen som låg hos kvinnan, och jämväl kvinnan: du skall skaffa bort ifrån Israel vad ont är. (5 Mos 22:22)

Kvinnan var ej jungfru vid giftermålet

20. Men om det var sanning, om tecknen till att flickan var jungfru icke funnos,
21. då skall man föra ut flickan utanför dörren till hennes faders hus, och männen i staden skola stena henne till döds därför att hon har gjort vad som var en galenskap i Israel, då hon bedrev otukt i sin faders hus: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. (5 Mos 22:20-21)

Vid misstanke om att kvinnan ej var jungfru vid giftermålet

13. Om en man har tagit sig en hustru och gått in till henne, men sedan får motvilja mot henne,
14. och då påbördar henne skamliga ting och sprider ut ont rykte om henne och säger: »Denna kvinna tog jag till hustru; men när jag låg hos henne, fann jag icke tecknen till att hon var jungfru»,
15. så skola flickans fader och moder taga tecknen till att flickan

Lagen Sammanställning

var jungfru och bära dem ut till de äldste i staden, där de sitta i porten.

16. Och flickans fader skall säga till de äldste: »Jag gav min dotter till hustru åt denne man, men han har fått motvilja mot henne.
17. Och nu påbördar han henne skamliga ting och säger: 'Jag har icke funnit tecknen till att din dotter var jungfru'; men här äro tecknen till att min dotter var jungfru.» Och de skola breda ut klädet inför de äldste i staden.
18. Då skola de äldste i staden taga mannen och tukta honom.
19. Och de skola ålägga honom att böta hundra siklar silver (dubbla brudgåvan), vilka han skall giva åt flickans fader, därför att han har spritt ut ont rykte om en jungfru i Israel. Och hon skall vara hans hustru, och han får icke skilja sig från henne, så länge han lever.
20. Men om det var sanning, om tecknen till att flickan var jungfru icke funnos,
21. då skall man föra ut flickan utanför dörren till hennes faders hus, och männen i staden skola stena henne till döds därför att hon har gjort vad som var en galenskap i Israel, då hon bedrev otukt i sin faders hus: du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är.

Vid brist på bevis

Lag om hur man skulle göra om det förekom allvarlig misstanke om att en hustru legat med en annan man, men det fanns inga bevis. lagen var ett uttryck för omsorg om att en kvinna inte skulle bli felaktigt dömd för det mycket allvarliga brottet: äktenskapsbrott.

11. Och HERREN talade till Mose och sade:
12. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en hustru har svikit sin man och varit honom otrogen,
13. i det att någon annan har legat hos henne och beblandat sig med henne, utan att hennes man har fått veta därav, och utan att hon har blivit röjd, fastän hon verkligen har låtit skända sig; om alltså intet vittne finnes mot henne och hon icke har blivit gripen på bar gärning,
14. men misstankens ande likväl kommer över honom, så att han får misstanke mot sin hustru, och det verkligen är så, att hon har låtit skända sig; eller om misstankens ande kommer över honom, så att han får misstanke mot sin hustru, och detta fastän hon icke har låtit skända sig:
15. så skall mannen föra sin hustru till prästen och såsom offer för henne bära fram en tiondedels efa kornmjöl, men ingen olja skall han gjuta därpå och ingen rökelse lägga därpå, ty det är ett misstankeoffer, ett åminnelseoffer, som bringar en missgärning i åminnelse.
16. Och prästen skall föra henne fram och ställa henne inför HERRENS ansikte.

Lagen Sammanställning

17. Och prästen skall taga heligt vatten i ett lerkärl, och sedan skall prästen taga något av stoftet på tabernaklets golv och lägga i vattnet.
18. Och prästen skall ställa kvinnan fram inför HERRENS ansikte och lösa upp kvinnans hår och lägga på hennes händer åminnelseoffret, det är misstankeoffret; men prästen själv skall hålla i sin hand det förbannelsebringande olycksvattnet.
19. Därefter skall prästen besvärja kvinnan och säga till henne: »Om ingen har lägrat dig och du icke har svikit din man genom att låta skända dig, så må detta förbannelsebringande olycksvatten icke skada dig.
20. Men om du har svikit din man och låtit skända dig, i det att någon annan än din man har beblandat sig med dig»
21. (prästen besvärjar nu kvinnan med förbannelsens ed, i det han säger till kvinnan:) »Då må HERREN göra dig till ett exempel som man nämner, när man förbannar och svär bland ditt folk; HERREN må då låta din länd förvissna och din buk svälla upp;
22. ja, när du har fått detta förbannelsebringande vatten in i ditt liv, då må det komma din buk att svälla upp och din länd att förvissna.» Och kvinnan skall säga: »Amen, amen.»
23. Sedan skall prästen skriva upp dessa förbannelser på ett blad och därefter avtvå dem i olycksvattnet
24. och giva kvinnan det förbannelsebringande olycksvattnet att dricka, för att detta förbannelsebringande vatten må bli henne till olycka, när hon har fått det i sig.
25. Och prästen skall taga misstankeoffret ur kvinnans hand och vifta detta offer inför HERRENS ansikte och bära det fram till altaret.
26. Och prästen skall av offret taga en handfull, det som utgör själva altaroffret, och förbränna det på altaret; därefter skall han giva kvinnan vattnet att dricka.
27. Och när han så har givit henne vattnet att dricka, då skall detta ske: om hon har låtit skända sig och varit sin man otrogen, så skall det förbannelsebringande vattnet, när hon har fått det i sig, bli henne till olycka, i det att hennes buk sväller upp och hennes länd förvissnar; och kvinnan skall bli ett exempel som man nämner, när man förbannar bland hennes folk.
28. Men om kvinnan icke har låtit skända sig, utan är ren, då skall hon förbli oskadd och kunna undfå livsfrukt.
29. Detta är misstankelagen, om huru förfaras skall, när en kvinna har svikit sin man och låtit skända sig,
30. eller när eljest misstankens ande kommer över en man, så att han misstänker sin hustru; han skall då ställa hustrun fram inför HERRENS ansikte, och prästen skall med henne göra allt vad denna lag stadgar.
31. Så skall mannen vara fri ifrån missgärning, men hustrun kommer att bära på missgärning. (4 Mos 5:11-31)

Skilsmässa

1. Om en man har tagit sig en hustru och äktat henne, men hon sedan icke längre finner nåd för hans ögon, därför att han hos henne har funnit något som väcker hans leda, och om han för den skull har skrivit skiljebrev åt henne och givit henne det i handen och skickat bort henne från sitt hus,
2. och kvinnan sedan, när hon har lämnat hans hus, går åstad och bliver en annans hustru,
3. och nu också denne andre man får motvilja mot henne och skriver skiljebrev åt henne och giver henne det i handen och skickar henne bort ifrån sitt hus, eller om denne andre man som har tagit henne till sin hustru dör,
4. då får icke hennes förste man, som skickade bort henne, åter taga henne till sin hustru, sedan hon har låtit orena sig, ty detta vore en styggelse inför HERREN; du skall icke draga synd över det land som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel. (5 Mos 24:1-4)